

Ратови прелазе у руке приватника

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 30 новембар 2015 08:06

Мале и сиромашне земље – ако су већ принуђене да ратују – морају да се ослањају на сопствене војне снаге и своје држављане. У најбољем случају, кад су у стању да их добро плате, могу да за обуку својих војних старешина и војника позову и неке искусне стране стручњаке за масовна убијања.

На другој страни, богате и моћне државе воде ратове на сасвим другачији начин. Рецимо, кад САД или Велика Британија примете да су негде у белом свету угрожени њихови национални интереси или макар да се у извесној земљи не поштују људска права и да је демократија на сасвим ниском нивоу или је уопште нема, онда оне најпре пошаљу своје бомбардере, а затим, ако то не буде довољно - копнене снаге. У њима је све мање грађана САД и Велике Британије, а све су бројнији плаћеници, најамници, “пси рата” или како се већ не зову, ангажовани преко добро уходаних фирми које се професионално баве овим веома уносним занимањем.

Рат у Ираку 2003. године остаће забележен као прекретница у историји ратовања. Не само због тога што је показао дотле незабележену неефикасност окупације једне земље, већ, пре свега, што је то био и први приватни рат у новијој историји.

Ратови прелазе у руке приватника

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 30 новембар 2015 08:06

